

ευαίσθητος

ευαίσθητος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. εὐαίσθητος], ο ευαίσθητος·

- αγγίζω την ευαίσθητη χορδή του, βλ. λ. [χορδή](#)·
- αγγίζω το ευαίσθητο σημείο του, βλ. λ. [σημείο](#)·
- βρίσκω την ευαίσθητη χορδή του, βλ. λ. [χορδή](#)·
- βρίσκω το ευαίσθητο σημείο του, βλ. λ. [σημείο](#)·
- θίγω την ευαίσθητη χορδή του, βλ. λ. [χορδή](#)·
- το ευαίσθητο σημείο, (και για τα δυο φύλα), βλ. λ. [σημείο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας